

La Voce di Rosa Mistica

De stem van Rosa Mystica Moeder van de Universele Kerk - Fontanelle di Montichiari (BS)

Augustus 2026 – Jaar 36 – Nr. 2

Het vruchtbare zaad van Rosa Mystica

Op zaterdag 11 juli – de vooravond van de 15e zondag door het jaar en te midden van de vieringen van het vierde Rosa Mystica-festival (9-13 juli 2026) – ging de vicaris-generaal van ons bisdom, mgr. Angelo Gelmini, voor in de plechtige eucharistieviering van 17.00 uur. We hebben besloten zijn verhelderende homilie met al onze lezers te delen; deze biedt waardevol inzicht in de rijkdom van de Maria-titel "Maria, Moeder van de Kerk" – gezien vanuit het zondagsevangelie (de gelijkenis van de zaaier) – en in de ware betekenis van de Rosa Mystica-devotie die ons diocesaan heiligdom aan alle pelgrims wil aanbieden.

Jezus vertelt over een zaaier die eropuit trekt om te zaaien en, bijna koppig, het zaad overal strooit: op de weg, tussen de stenen, tussen de doornstruiken, op de goede grond. Het lijkt hem niet veel te kunnen schelen waar het zaad terechtkomt. Als je erover nadenkt, is dit niet het gedrag van een ervaren boer. Maar zo is Gods manier. God heeft op deze manier lief. Hij meet de gave van zijn genade niet. Hij wacht niet tot de grond perfect is. Hij blijft zaaien, zelfs waar wij denken dat het niet meer de moeite waard is. Want God wordt nooit moe van de mens. Hij berust nooit in diens armoede. Hij blijft geloven dat elk hart vruchtbare grond kan worden. Misschien is dit wel de voornaamste reden waarom zovelen naar Fontanelle komen. Ze komen niet omdat ze denken dat ze al goede grond bezitten. Ze komen omdat ze hopen dat de Heer hun leven weer vruchtbaar zal maken. Degenen die hier komen, brengen een verhaal met zich mee. Sommigen dragen een wond, anderen een zware zonde, sommigen een gezin om te koesteren, sommigen een kind dat ver weg woont, sommigen een ziekte, sommigen simpelweg het verlangen om vrede te vinden. Iedereen komt met zijn eigen stukje land. En de Heer blijft zaaien. Het is dan ook prachtig dat onze blik juist op deze plek Maria kruist.

De kerkvaders zeiden graag dat Maria het gezegende veld was waarin God het zaad van zijn Woord zaaide. Sint Ambrosius beschouwt haar hart als een bodem die God niet tegenstond, maar hem alle ruimte bood om zijn belofte te laten ontkiemen. Maria is niet groot omdat ze buitengewone dingen heeft gedaan. Zij is het omdat ze het aan God heeft overgelaten. Zij hield het Woord. Zij dacht erover na, liet haar groeien. Zij heeft het aan de wereld gebracht. Misschien is dit wel precies de eerste genade waar we vandaag om vragen. Niet zozeer dat de Heer onmiddellijk de omstandigheden van ons leven verandert, maar dat Hij ons hart meer op dat van Maria laat lijken. Een minder harde aarde. Minder rommelig. Vrij. Meer beschikbaar.

Daarom roepen wij haar hier aan als Moeder van de Kerk. Een moeder baart niet slechts één keer. Ze blijft leven koesteren. Ze blijft opvoeden. Ze blijft beschermen. Zo blijft Maria de harten van haar discipelen vormen, zodat ook de Kerk een vruchtbare grond verkrijgt.

De recente overwegingen van de Kerk over het heiligdom van Fontanelle herinneren ons hieraan. De Kerk wordt niet in de eerste plaats aangetrokken door wat buitengewoon lijkt. Zij kijkt naar de vruchten die de Geest inspireert. Waar bekering groeit, waar de biecht bloeit, waar de Eucharistie herontdekt wordt, waar naastenliefde toeneemt, waar mensen leren elkaar meer lief te hebben, daar oefent Maria werkelijk haar moederschap uit. Het is dan ook niet verwonderlijk dat dit alles verbonden wordt met een prachtig beeld dat paus Leo XIV schetst in Magnifica Humanitas. De paus kijkt naar de wederopbouw van Jeruzalem na de ballingschap. Hij richt zich niet primair op de muren, maar op de mensen. Die muren vertellen het verhaal van een gemeenschap die weer samenleeft, die haar identiteit herontdekt, die begint te bidden, te hopen, te leven als Gods volk, waarbij ieder bijdraagt aan het gemeenschappelijke bouwwerk. Zelfs vóór de stenen herbouwt God eerst de harten. Zelfs vóór de stad herbouwt hij eerst een volk. Het valt me op dat de paus vervolgens het Jeruzalem van de Apocalyps in herinnering roept. Een prachtige stad, weliswaar beschermd door stevige muren, maar met poorten die altijd openstaan. Het is een stad die niet bestaat om zichzelf te verdedigen, maar om te verwelkomen. Een stad waar iedereen binnen kan komen omdat iedereen welkom is.

Zie, dit is de Kerk: geen fort, maar een huis. Een huis dat een vast geloof bezit, juist omdat het, gegrondvest op de rots van Christus, zijn deuren weet te openen. Misschien helpt dit beeld ons ook om de tijd die dit Heiligdom doormaakt beter te begrijpen. Het is vanzelfsprekend te wensen dat deze plek zich verder kan ontwikkelen, pelgrims kan verwelkomen, waardige ruimtes voor de liturgie kan bieden en het gebed kan bevorderen. Dit alles is prachtig en belangrijk. In dit verlangen herinnert het Woord ons er vandaag aan dat er een nog groter werk te verrichten is. De Heer blijft een volk opbouwen. Hij blijft een Kerk bouwen, gemaakt van levende stenen: elke keer dat iemand dit heiligdom verlaat, meer verzoend is met God, elke keer dat een gezin eenheid vindt, elke keer dat iemand weer begint te bidden, elke keer dat een roeping ontstaat, elke keer dat een arme ziel een warm welkom vindt, elke keer dat een zondaar barmhartigheid ontdekt, groeit de Kerk. Daar zet Maria haar werk als Moeder voort.

Om af te sluiten met het beeld van de zaaier, kunnen we zeggen dat het zaad, wanneer het onrijp in de aarde valt, geen geluid maakt en geen aandacht trekt. Het werkt in stilte.

Ook Maria leefde zo. Haar grootheid was volledig verborgen. Zoals het zaad. Ieder van ons, die deel uitmaakt van de Kerk van de Heer, is vandaag de dag geroepen om deze stille vruchtbaarheid te bewaken. Een Kerk die onvermoeibaar zaait, die verwelkomt zonder uit te sluiten, die voortbrengt zonder iets achter te houden; die, net als Maria, ruimte laat voor God. Dan zullen ook wij die "magnifieke mensheid" worden waarover de Heilige Vader spreekt: mannen en vrouwen in wie het Woord een thuis heeft gevonden en die juist daarom weten hoe ze de wereld een beetje meer op het nieuwe Jeruzalem kunnen laten lijken, de stad waar God eindelijk bij de mensheid woont.

Mons. Angelo Gelmini
Vicaris Generaal

Van de Sint Jorisfontein tot de Fontein van Barmhartigheid

Een draad verbindt de Heilige Ridder en Maria Rosa Mystica

Een plaquette die nog steeds op de plek staat, geplaatst in 1936 ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van de ontdekking van de bron, getuigt hiervan. Het opschrift luidt: "Deze bron, ontdekt in 1836, werd door het gemeentebestuur hersteld, waardoor hij zijn oorspronkelijke vorm terugkreeg en de naam 'Bron van Sint Joris' kreeg. Montichiari 1-8-1936." Een kostbaar bewijsstuk dat aantoont hoe die frisse waterstroom sinds de 19e eeuw onlosmakelijk verbonden is met de grote ridder.

Toeval? Of een teken dat twee ogenschijnlijk verschillende figuren met elkaar verbindt: de heilige krijger en de Moeder van de Kerk? Om dit verband te begrijpen, moeten we beginnen bij Sint Joris. Deze martelaar en officier in het Romeinse leger uit de 4e eeuw verkoos marteling en de dood boven het verloochen van Christus tijdens de vervolgingen van Diocletianus. Zijn roem is echter vooral verbonden aan de beroemde legende van de draak: Sint Joris redt een prinses die voorbestemd is om geofferd te worden en doodt het monster dat de stad terroriseerde. Los van het middeleeuwse verhaal is de betekenis glashelder: de draak staat voor het kwaad, de zonde, de duistere machten die door het geloof overwonnen worden.

Minder bekend is echter de sterke band tussen Sint Joris en water. In talrijke mediterrane tradities wordt de heilige geassocieerd met bronnen, fonteinen en putten. Veel legendes vertellen hoe hij water uit de aarde liet ontspringen om de dorst van de gelovigen te lessen of een einde te maken aan droogte. In het Oosten wordt zijn verering ook geassocieerd met bescherming tegen ziekten en slangen, terwijl water altijd al een symbool is geweest van genezing, zuivering en nieuw leven. Om die reden was het niet verwonderlijk dat een bron met onze ridder werd geassocieerd. Het is dan ook geen toeval dat er zelfs een mineraalwatermerk aan hem is gewijd. Het water dat uit de aarde stroomt, wordt een beeld van genade die het kwaad overwint, net zoals de heilige die de draak versloeg.

*De fontein symboliseert het leven
dat de woestijn overwint, de
zuiverheid die de verdorvenheid
verdrijft, en de barmhartigheid
die de zonde verslaat.*

En hier wordt de connectie met Rosa Mystica duidelijk. Toen de Heilige Maagd Fontanelle koos als de bevoorrechte plek van haar aanwezigheid, verwees ze niet zomaar naar een bron, maar naar een bron die al de naam droeg van de ridder die het kwaad overwon. In de verschijningen en boodschappen van Rosa Mystica komen steeds weer uitnodigingen tot bekering, boetedoening, gebed en herstel van de zonden van de wereld terug.

Het is dezelfde geestelijke strijd die Sint Joris al eeuwenlang zo krachtig symboliseert. De heilige vecht tegen de draak; Maria leidt haar kinderen om de zonde te overwinnen door genade.

Een tweede inscriptie, geplaatst nabij de bron, herdenkt dat moment: "Hier, op 17 april 1966, verwaardigde de Heilige Maagd Rosa Mystica zich om haar voeten te plaatsen en, voorovergebogen, het water van de bron met haar handen aan te raken."

Het is niet moeilijk de symbolische kracht van deze historische opvolging te vatten. Eerst is de bron gewijd aan Sint-Joris, de ridder die de draak verslaat en de mensheid van het kwaad bevrijdt; dan buigt de Heilige Maagd zich over hetzelfde water, zegent het en presenteert het als een bron van barmhartigheid en genade. Alsof de overwinning op het kwaad, gesymboliseerd door de heilige, zijn vervulling vond in het aanbod van goddelijke barmhartigheid, aangekondigd door Maria. Strijd maakt plaats voor genezing; gevecht leidt tot barmhartigheid; overwinning opent de weg naar geestelijke wedergeboorte. Zo werd de antieke Fontein van Sint Joris ook de Fontein van de Barmhartigheid: geen vervanging, maar bijna een spirituele voortzetting. De Heilige Krijger en de Moeder van de Kerk lijken dezelfde weg te wijzen.

De hele geschiedenis van Montichiari lijkt te draaien om de figuur van de Heilige Ridder. Zozeer zelfs dat hij de stad bijna net zo dierbaar is als Sint Pancras, haar beschermheilige. Ten zuiden van de stad ligt namelijk de heuvel van Sint Joris, waar de Longobarden, die bijzonder toegewijd waren aan de martelaar, in de 8e eeuw een klooster stichtten. Ook nu nog zijn de overblijfselen van de oude kerk en de bijbehorende crypte zichtbaar op de top van de heuvel. Helaas is het complex opgenomen in andere, recentere gebouwde panden, waardoor het moeilijk is om het duidelijk te identificeren.

Op de noordelijke hellingen van deze heuvel vinden we het antieke Fontein en het Heiligdom van Rosa Mystica, in de brede vallei die naar het dorp en de belangrijkste heuvel van Sint Pancrazio leidt, met zijn perfect bewaard gebleven historische parochiekerk. In deze gebieden is ook belangrijk archeologisch bewijsmateriaal gevonden, zoals talrijke graven die toe te schrijven zijn aan een Lombardische necropolis aan de voet van de heuvel van de patroonheilige.

Maar de toevalligheden houden daar niet op. "Montegiaro" werd gesticht op 13 april 1167, maar de officiële viering vond plaats op 23 april, de liturgische feestdag van Sint Joris. Het is alsof het lot van de stad vanaf het allereerste begin onder zijn bescherming was geplaatst.

Zelfs een van de meest dramatische lokale gebeurtenissen draagt zijn naam. Op 8 oktober 1420 werd de beroemde Slag bij Sint Joris uitgevochten op dit kleine stukje platteland, dat nu in cultuur is gebracht en de heuvels van Sint Joris en Sint Pancrazio met elkaar verbindt.

San Giorgio Alto in Montichiari (BS) - Italië

Het was een enorme veldslag voor die tijd, met meer dan zesduizend doden, een verbijsterend aantal gezien het feit dat de hele stad slechts drieduizend inwoners telde. Aan de ene kant stonden de troepen van Malatesta onder leiding van Ludovico Migliorati, die Pandolfo III Malatesta, heer van Brescia, bijstonden; aan de andere kant de familie Visconti onder leiding van de beroemde Francesco Bussone, graaf van Carmagnola. Die veldslag markeerde een keerpunt in de geschiedenis van Brescia. Het betekende het einde van het Malatesta-tijdperk en effende de weg voor de gebeurtenissen die het gebied in de invloedssfeer van de Allerhoogste Republiek Venetië zouden brengen, aan de vooravond van de Renaissance.

Opnieuw duikt de naam van Sint Joris op in verband met een moment van strijd en een keerpunt. Het is dan ook geen toeval dat de aan hem gewijde bron werd gekozen door Maria Rosa Mystica. De Sint Jorisfontein en de Bron van Barmhartigheid zijn geen twee afzonderlijke entiteiten, maar twee hoofdstukken van hetzelfde verhaal. Een verhaal dat eeuwen omspannt, van het Lombardische klooster tot de verschijningen van Rosa Mystica, en dat nog steeds pelgrims van over de hele wereld trekt naar dat water dat, nog voordat het door de handen van de Heilige Maagd werd aangeraakt, al de naam droeg van de heilige die volgens de christelijke traditie altijd de overwinnaar van het kwaad en de beschermer van de hoop is geweest.

Sint Joris herinnert aan de strijd tegen het kwaad; Onze Lieve Vrouw biedt de barmhartigheid die de wonden geneest die door die strijd zijn achtergelaten. De heilige vertegenwoordigt de moed van het geloof; Maria geeft de genade om ernaar te leven. De ridder doorboort de draak; de Moeder, die de kop van de helse slang zal vermorzelen, leidt haar kinderen naar de geestelijke overwinning.

Riccardo Caniato

LA VOCE DI ROSA MISTICA

De stem van Rosa Mystica Moeder van de Universele Kerk - Fontanelle di Montichiari (BS)

IN DE KALENDER TE WORDEN GENOTEERD

Domenica 20 settembre

4° Edizione 2026

PELLEGRINAGGIO DIOCESANO
Maria Rosa Mistica

Pellegrinaggio diocesano a piedi dal Santuario della Madonna di Valverde di Rezzato al Santuario Diocesano Rosa Mistica - Madre della Chiesa di Montichiari.

Affidiamo tutte le nostre famiglie, i nostri sacerdoti e la nostra Diocesi alla protezione di Maria.

Il cammino sarà animato con canti, preghiere e testimonianze.

PERCORSO

ORARI

- ore 06:30 Registrazione e partenza presso Santuario Madonna di Valverde (Rezzato)
- ore 11:00 Arrivo previsto al Santuario delle Fontanelle
- PIANZO AL SACRIFICIO**
- ore 13:00 S. Messa presieduta dal Vescovo di Brescia, S.E. Mons. Pierantoni Tremolada

NOTE TECNICHE

- Cammino complessivo: 24 km.
- Possibilità di aggregarsi nelle sotto-programmate:

- ore 9:00 - Oratorio di Cassenedolo
- ore 11:30 - Casa GRUAM di Vighizzolo
- ore 12:30 - Parcheggio Plera Montichiari

Per partecipare è **NECESSARIO** ISCRIVERSI **ESCLUSIVAMENTE** attraverso il form all'indirizzo:
www.pellegrinaggorosamistica.it

Possibilità di prenotare il pullman per il ritorno entro il **15 SETTEMBRE**

Diocesan Sanctuary of Rosa Mystica - Mother of the Church
Fontanelle di Montichiari (BS)
Italy

Pierina Gilli:
"the rag"
of Rosa
Mystica

2nd International Conference
October 17-18, 2026

Full program soon available

FREE ENTRY WITH MANDATORY REGISTRATION
Scan the QR code or visit the website

www.rosamisticafontanelle.it/en

Herbeleef de mooiste momenten

Rosa Mystica Festival 2026

"Va' e Ripara la mia Chiesa!"

Anno Giubilare Franceseano

Scan de QR-code of zoek naar het kanaal.

"Santuario Diocesano Rosa Mistica"

INFORMATIE EN DONATIES

Iedereen die een donatie wil doen, kan gebruikmaken van de volgende bankgegevens:

KOP: FONDAZIONE ROSA MISTICA - FONTANELLE
Burgerlijke kerkelijke entiteit, ingeschreven in het handelsregister onder nummer 550 van 15 april 2016
Banca Credito Cooperativo del Garda
Filiale di Montichiari - Via Trieste 62
IBAN: IT 24 R 08676 54780 000000007722
BIC/SWIFT: ICRAITRRISO (laatste teken "nul")

Periodico informativo della Fondazione Rosa Mistica - Fontanelle

25018 Montichiari (Brescia) - Italy
Tariffa Fondazione senza fini di lucro:
Poste Italiane S.p.A. - Sped. in abb. Post. D.L. 353/2003 (conv. L. 27/02/2024 n.46) art. 1, comma 2/DCB Brescia
Expedition en abonnement postal
Taxe perçue - Tassa riscossa - Filiale di Brescia
Hoofdredacteur: Riccardo Caniato
Uitgegeven door de Rosa Mistica Foundation - Fontanelle
Vertaling: Sylvia Hetarihon
Autorisatie van de rechtbank van Brescia nr. 61/90 van 29 november 1990
Drukwerk: Tipopennati srl - Montichiari (BS)

VOOR MEER INFORMATIE, GA NAAR:
www.rosamisticafontanelle.it

VOLG ONS OP:

